ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

Газета виходить щотижня з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 13 (453) | Субота, 27 березня 1976 р. | Ціна 2 коп.

Попереду — велика і складна робота. Але немає сумнівів, що наша партія, наш народ справляться з нею з честю і впишуть нову чудову сторінку в літопис будівництва першого на землі комуністичного суспільства.

(Л. І. Брежнєв. Із доповіді на XXV з'їзді КПРС).

ОБЛАСНІ КОНФЕРЕНЦІЇ

В Українському товаристві глухих триває звітно-виборна кампанія, вступивши в новий, завершальний період — проведення обласних конференцій. Вони вже відбулися в Луцьку, Ровно, Сумах, Ужгороді, Хмельницькому, Тернополі та Черкасах. Глибокий відбиток на весь хід і зміст звітів та виборів накладає загальне трудове і політичне піднесення, викликане XXV з'їздом КПРС.

Обласні конференції проходять в обстановці організованості. Їх характеризує висока активність делегатів, самокритичний підхід до оцінки досягнутого, прагнення зробити конкретні висновки на майбутнє, щоб піднести якість, ефективність всієї організаторської і виховної роботи. Наприклад, на Ровенській, Сумській та Волинській обласних конференціях виступило 25—30 процентів делегатів. Вони з великою відповідальністю підійшли до обговорення й оцінки підсумків роботи обласної організації, накреслили шляхи усунення недоліків, розв'язання нових завдань.

За минулий період обласні відділи домоглися нових успіхів в організаційно-масовій, ідейно-виховній і культурно-освітній роботі, зросла їх роль у виробничо-господарській діяльності підприємств. Поліпшились стиль і методи роботи, більш дійовими стали контроль та перевірка виконання. Разом з тим в діяльності облвідділів ще не усунуто суттєвих недоліків, особливо в керівництві низовими відділами і первинними організаціями, у підготовці і вихованні кадрів.

На обласній конференції слід не просто вказати на ті чи інші недоліки в організаторській та виховній роботі, в стилі і методах керівництва, але й перш за все дати їм принципову оцінку, назвати конкретних винуватців, глибоко проаналізувати причини упущень.

Саме цим повинна перш за все відзначатися звітна доповідь правління облвідділу — основний документ конференції. Треба, щоб доповідь була змістовною і різнобічною, щоб вона узагальнювала нагромаджений досвід, висувала в центр уваги найбільш актуальні і проблемні питання, грунтовно і самокритично аналізувала як досягнуте, так і наявні недоліки, нерозв'язані завдання. В цьому — передумова дальшої активізації всієї роботи, руху вперед.

Однак ще не скрізь турбуються про глибокий аналіз своєї діяльності та самокритичність у звітах. Нерідко звітні доповіді готують без практичної участі в цій роботі членів правління. І не випадкого таким доповідям не вистачає конкретності, вони не розкривають упущень у методах керівництва, не містять умотивованих рекомендацій.

Важливе місце на конференціях повинні зайняти питання керівництва соціалістичним змаганням, підвищення його дійовості. Як облвідділ, Будинок культури, клуб допомагають розвивати трудове суперництво, узагальнювати і розповсюджувати передовий досвід, корисні починання, виховувати в членів УТОГ комуністичне ставлення до праці! Наскільки вміло використовується соціалістичне змагання для підвищення трудової і громадської активності колективів, розвитку творчої ініціативи! На ці та інші питання конференції повинні дати вичерпну відповідь з тим, щоб їх конкретний розгляд сприяв дальшому підвищенню ефективності змагання в трудових колективах.

Однією з ведучих тем на конференціях повинні бути питання ідейно-виховної роботи на підприємствах та в організаціях Товариства. Слід обговорити наскільки ефективні ті або інші форми політичного впливу в масах, що ще слід зробити для посилення зв'язку пропаганди й агітації з життям, з конкретними ділами колективів.

Для ідейно-виховної роботи зараз склалися особливо сприятливі умови. Повсюди йде широке обговорення, вивчення і пропаганда матеріалів та рішень XXV з'їзду КПРС, а також матеріалів XXV з'їзду Компартії України. Слід повніше використовувати обласні конференції для того, щоб ще більше привернути увагу делегатів до цих важливих документів.

На конференціях будуть заслухані звіти обласних ревкомісій. Ці доповіді повинні носити аналітичний характер, докладно розглянути питання практичної діяльності облвідділів, виявити недоліки й упущення в роботі. Колективна воля і досвід обласної організації втілюється в підсумковому документі конференції — в постанові, що сильна своєю цілеспрямованістю, конкретністю, якістю поставлених завдань. Тут повинні бути чітко накреслені шляхи дальшого поліпшення роботи організації, визначено накази новообраному правлінню, якомога повніше відображено думки і побажання виступаючих.

Висока організованість, активність, вимогливість делегатів, ділове обговорення звітних доповідей — запорука успішного проведення конференції. Щоб обговорення йшло активно й відверто, треба створити на конференціях обстановку ділової невимушеності, вільного розвитку критики й самокритики. Кожен повинен бути впевненим, що його думкою дорожать, а виступ буде вислухано з увагою й інтересом, враховано в практичній роботі. На жаль, ще нерідко виступи на конференціях носять форму самозвітів, без практичного аналізу виконаного. Цього треба уникати.

Після звітно-виборної обласної конференції слід одразу розробити перспективний план реалізації висловлених пропозицій, врахувати всі критичні зауваження делегатів.

Обласні конференції — важливий етап звітно-виборної кампанії. Успішне, ділове їх проведення, вироблені рішення сприятимуть дальшому поліпшенню змісту і дійовості всієї організаторської і виховної роботи, спрямованої на забезпечення виконання завдань, поставлених XXV з'їздом КПРС.

КВАРТАЛЬНИЙ ПЛАН — ДОСТРОКОВО!

24 березня Полтавське УВП-2 достроково завершило виконання квартального плану з реалізації готової продукції. При плані 289 тисяч фактично реалізовано продукції на 292 тисячі карбованців.

М. МАКЄЄВА,
ст. інженер-економіст.

17 квітня — комуністичний суботник

ПАТРІОТИЧНИЙ ЗАКЛИК ПЕРЕДОВИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА БУДОВ МОСКВИ — ПРОВЕСТИ 17 КВІТНЯ, В ПЕРЕДДЕНЬ 106-ої РІЧНИЦІ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА, ВСЕСОЮЗНИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ СУБОТНИК — ЗНАЙШОВ ПАЛКУ ПІДТРИМКУ І ЗАГАЛЬНЕ СХВАЛЕННЯ СЕРЕД ЧЛЕНІВ НАШОГО ТОВАРИСТВА. НА БАГАТОЛЮДНИХ МІТИНГАХ І РОБІТНИЧИХ ЗБОРАХ ВОНИ ЗАЯВЛЯЮТЬ ПРО СВОЄ ПРАГНЕННЯ ВІДЗНАЧИТИ СВЯТО КОМУНІСТИЧНОЇ ПРАЦІ НОВИМИ УСПІХАМИ В БОРОТЬБІ ЗА ВИКОНАННЯ ІСТОРИЧНИХ РІШЕНЬ XXV З'ЇЗДУ КПРС.

Схвалюємо, підтримуємо

Звістка про нову патріотичну ініціативу трудівників Москви — ознаменувати 106-у річницю з дня народження В. І. Леніна ударною працею на комуністичному суботнику — швидко облетіла виробничі дільниці та цехи Чернігівського УВП.

Між робочими змінами на підприємстві відбувся мітинг робітників, інженерно-технічних працівників і службовців. Швеї-мотористки С. І. Скрипак, В. Й. Лось, начальник цеху О. І. Редька, секретар парторганізації М. П. Зубаха та інші у своїх виступах на мітингу гаряче підтримали москвичів і закликали усіх трудівників УВП дружно вийти на Всесоюзний комуністичний суботник.

17 квітня, в день свята комуністичної праці, на нашому підприємстві намічено випустити спецодягу на 10 тисяч карбованців і у фонд десятої п'ятирічки перерахувати 400 карбованців заощадженої зарплати.

Г. ШАПОВАЛ,
«Майстер — золоті руки»
Чернігівського УВП.

День ударної праці

Ленінські комуністичні суботники у нашому колективі завжди стають днями високопродуктивної праці. І в цьому році, палко відгукнувшись на почин москвичів провести 17 квітня Всесоюзний суботник, трудівники підприємства вирішили ударно попрацювати у переддень 106-ої річниці з дня народження В. І. Леніна.

Нинішній суботник — матиме свою особливість — трудящі працюватимуть у фонд першого року десятої п'ятирічки. Про це говорили у своїх виступах на мітингу «Майстер — золоті руки» запарник І. В. Білецький, змінний майстер Л. Л. Шаміна, ветеран УВП-2 трафаретник Ф. К. Мартинюк. Вони закликали усіх робітників ощадливо використовувати електроенергію та сировину.

Колектив бригади по випуску хустин текстильно-галантерейної дільниці, що його очолює Віра Федорівна Парфьонова, на мітингу дав слово: 17 квітня виконання денної норми довести до 135 процентів.

Трудівники УВП-2 у день Всесоюзного комуністичного суботника намітили випустити готової продукції на 15 тисяч 520 карбованців. У фонд десятої п'ятирічки буде перераховано заощадженої зарплати 850 карбованців.

Інженерно-технічні працівники та службовці підприємства працюватимуть 17 квітня на впорядкуванні території. **Л. БАРАШ,**
заст. директора Львівського УВП-2.

Високопродуктивно

З великим трудовим ентузіазмом зустріли наші робітники заклик москвичів провести Всесоюзний ленінський комуністичний суботник.

На мітингу колективу підприємства мої товариші по роботі токар В. О. Черняк, фрезерувальник В. І. Рубан закликали всіх трудівників відзначити 106-у річницю з дня народження Володимира Ілліча Леніна високопродуктивною ударною працею на комуністичному суботнику і запропонували: денну норму виробітку на зекономленій електроенергії довести до 130 процентів при відмінній якості продукції, а зароблені гроші внести у фонд десятої п'ятирічки.

І. РУБАН,
токар Полтавського УВП-2.

Відзначимо гідно

Дізнавшись про нову ініціативу москвичів провести ленінський комуністичний суботник, трудівники Запорізького УВП зібралися на мітинг. Його відкрив директор підприємства М. Ф. Смола.

— У радянських людей вже стало чудовою традицією проводити перед днем народження В. І. Леніна комуністичні суботники,— сказала у своєму виступі майстер дільниці складання газосвітніх трансформаторів Н. П. Никоненко.— Нинішня «Червона субота» пройде в обстановці величезного виробничого і трудового піднесення, викликаного історичними рішеннями XXV з'їзду КПРС. 17 квітня наш колектив дає слово скласти 800 штук трансформаторів.

На суму 9 тисяч карбованців зобов'язалися випустити реле РПУ-2 робітники дільниці майстра Є. З. Лукашенко.

Робітниці А. Я. Богатирьова, Л. І. Буханець, Р. Н. Леміш та інші у своїх виступах закликали колектив УВП і всіх членів Українського товариства глухих підтримати почин москвичів і 17 квітня попрацювати по-ударному.

На мітингу трудівників УВП одностайно було прийнято таке соціалістичне зобов'язання: в день комуністичного суботника випустити готової продукції на 18 тисяч карбованців, а у фонд десятої п'ятирічки перерахувати 1500 карбованців. **О. ШРАМКО,**
секретар комсомольської організації УВП.

Дружно, організовано

Всі як один вийдемо на комуністичний суботник! — так вирішили на мітингу швейники Білоцерківського УВП.

«Майстер — золоті руки» О. А. Паламарчук, робітниці С. Ф. Сабадаш, К. Н. Степаненко, М. С. Шкурлатовська, Г. С. Чегус, О. М. Мотижин у своїх виступах на мітингу дали слово досягти в день «Червоної суботи» найвищої продуктивності праці і закликали наслідувати їх приклад.

17 квітня 278 чоловік працюватимуть на своїх робочих місцях, а 50 — на різних роботах. У фонд десятої п'ятирічки намічено перерахувати 676 карбованців.

Н. ГУЛЬДЯШЕВА,
секретар парторганізації Білоцерківського УВП.

ВСІ РЕЗЕРВИ — НА СЛУЖБУ П'ЯТИРІЧЦІ

З XII ПЛЕНУМУ ЦП УТОГ

Як уже повідомлялося, в Пущі-Водиці відбувся XII пленум Центрального правління УТОГ, який обговорив підсумки виробничо-господарської діяльності Товариства за 1975 та завдання на 1976 рік у світлі рішень XXV з'їзду КПРС, а також розглянув бюджет Українського товариства глухих на нинішній та його виконання за минулий рік.

— Всі ми, як і мільйони людей у всьому світі, перебуваємо під глибоким враженням звіту Центрального Комітету КПРС XXV з'їзду з яким виступив Генеральний секретар ЦК партії товариш Л. І. Брежнєв, — сказав голова президії Центрального правління УТОГ **А. Х. Семко.**— У доповіді дано всебічний, глибокий, науковий марксистсько-ленінський аналіз внутрішньої і зовнішньої політики партії, великих завоювань розвинутого соціалізму, сучасного міжнародного становища, накреслено захоплюючі перспективи комуністичного будівництва, сформульовано нові завдання, що збагачують теоретичний арсенал партії, служать конкретною програмою революційно-перетворюючої діяльності КПРС, всього радянського народу.

Розкривши перспективи розвитку країни в десятій п'ятирічці, доповідач А. Х. Семко всебічно, в світлі вимог XXV з'їзду КПРС проаналізував результати нашої роботи за минулий період.

Трудівники Українського товариства глухих достроково — 27 жовтня 1975 року виконали завдання п'ятирічки і до кінця року додатково випустили продукції на 21 мільйон 85 тисяч карбованців. Собівартість виробів знижено на 2,4 процента, одержано понад 100 мільйонів карбованців прибутку. Протягом дев'ятої п'ятирічки впроваджено понад 6 тисяч заходів з нової техніки, раціоналізації і наукової організації праці з економічним ефектом близько 4,5 мільйона карбованців. Це сприяло поліпшенню умов роботи і дало можливість підвищити її продуктивність на 15 процентів.

Значну увагу було приділено оновленню асортименту продукції, питанням управління виробництвом і дальшої спеціалізації підприємств Товариства. Чимало зроблено для раціональної організації виробництва, нормування сировини і матеріалів, заміни мо-

(Закінчення на 2 стор.)

ВСІ РЕЗЕРВИ—НА СЛУЖБУ П'ЯТИРІЧЦІ

(Закінчення. Початок див. на 1 стор.)

рально застарілого та фізично зношеного обладнання тощо.

З метою дальшого поліпшення умов праці і побуту трудівників, на будівництво і реконструкцію підприємств, житлових будинків, гуртожитків і культзакладів витрачено 20,4 мільйона карбованців. Побудовано і введено в експлуатацію виробничі корпуси і допоміжно-побутові приміщення на 14 УВП і об'єднаннях. Споруджено 9 житлових будинків на 507 квартир і три гуртожитки на 528 ліжко-місць. Крім цього, за пайовою участю у будівництві одержано 998 квартир.

Певну роботу проведено з метою поліпшення і вдосконалення стилю і методів керівництва всієї діяльності Українського товариства глухих.

В успішне завершення завдань п'ятирічки певний внесок зробили колективи підприємств і в 1975 році. В цілому по Товариству план з обсягу реалізації продукції виконано на 104,2 процента — достроково — 17 грудня 1975 року при зобов'язанні — 27 грудня. Переважна більшість підприємств успішно справилась з виконанням планових завдань і підвищених соцзобов'язань. Всі УВП і виробничі об'єднання взяли участь у Всесоюзному огляді резервів виробництва. За підсумками огляду одержано додаткової економії на суму 1 мільйон 62 тисячі карбованців.

Виконано і перевиконано планові завдання по випуску найголовніших видів виробів, поліпшено інші техніко-економічні показники. Так, собівартість товарної продукції знижено проти плану на 2,5 процента, а обсяг продукції на 1 карбованець основних виробничих фондів збільшився на 9,8 процента проти плану. Зріс прибуток на 1 карбованець реалізованої продукції на 11,8 процента. Перевиконання цих планових завдань дало можливість підприємствам створити фонди економічного стимулювання у розмірі 6 мільйонів 527 тисяч карбованців.

У 1975 році освоєно 66 нових видів виробів і моделей одягу. Всю продукцію атестовано не нижче першої категорії якості, а шести виробам присвоєно державний Знак якості. За рахунок впровадження заходів з нової техніки рівень механізації праці зріс на 1,5 процента, а її продуктивність — на 2 проценти. Умовно вивільнено 122 робітники. Крім того, 379 впроваджених заходів з НОП дали економічний ефект 315,5 тисячі карбованців, а 542 рацпропозиції — 350 тисяч карбованців. Все це дало можливість підвищити продуктивність праці проти плану на 8,6 процента.

Успішно виконано план підготовки кадрів масових професій. Велику роботу проведено по впорядкуванню оплати праці на підприємствах і об'єднаннях Товариства у відповідності з директивами XXIV з'їзду КПРС.

Поруч з успіхами доповідач А. Х. Семко зупинився і на недоліках та упущеннях, що ще мають місце в роботі підприємств Товариства.

Торік Одеське виробниче об'єднання УТОГ (колишній директор Шумарін) не виконало річного плану, заборгувавши штепсельних з'єднань на 371 тисячу карбованців. У колективі об'єднання не відчувається злагодженості в роботі, на низькому рівні організаторська і трудова дисципліна.

Не виконало річного плану по випуску електромагнітів МТ і Ворошиловградське УВП. Неритмічно працювали, а в окремі місяці не виконували своїх планових завдань, Ровенське, Ужгородське № 1, Харківське № 1 та інші підприємства. Лебединське, Миколаївське та Садгірське УВП не справилися з планом зниження собівартості продукції.

В минулому році непродуктивні втрати робочого часу за рахунок прогулів, простоїв і невиходів на роботу з дозволу адміністрації знизились на 500 людино-днів в порівнянні з 1974 роком, однак, вони все ще залишаються великими. Найбільші втрати робочого часу, зокрема, мали місце на Харківському № 1, Одеському виробничому об'єднанні, Кіровоградському УВП та багатьох інших.

Внаслідок недостатньо налагодженої культурно-масової та виховної роботи на підприємствах Товариства все ще трапляються випадки порушення трудової дисципліни. Спостерігається штурмівщина при виконанні плану, що призводить до понадурочних робіт. Має місце плинність кадрів.

Далі голова президії Центрального правління УТОГ А. Х. Семко докладно зупинився на нормуванні праці, на непродуктивних втратах від браку продукції та штрафів, на неправильному використанні матеріальних фондів, а також на питаннях якості вироблюваної продукції. Торік, наприклад, підприємства Товариства одержали 37 рекламацій на низьку якість виробів. Серед них Ровенське, Ужгородське № 1, Вінницьке, Чернівецьке та інші УВП.

Певний внесок у технічний прогрес підприємств і об'єднань зробило Проектно-конструкторське бюро, розробивши за минулий рік 180 одиниць технологічної оснастки, 44 одиниці нестандартного обладнання по механізації виробничих процесів. Серед впроваджених розробок — три різьбонарізні чотиришпіндельні напівавтомати для Київського та Донецького виробничих об'єднань, Ворошиловградського УВП і конвейєр фарбування меблів для Ровенського УВП тощо. Проводились роботи по нормуванню сировини і матеріалів, вдосконаленню технологічних процесів, що сприяло створенню необхідних умов роботи, підвищенню ефективності виробництва, якості продукції, зростанню продуктивності праці.

Будівництво об'єктів Товариства в 1975 році було повністю забезпечене всім необхідним для успішного ведення робіт, але план виконано лише на 85,3 процента. Не введено в експлуатацію виробничий корпус Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», не виконано запланований обсяг робіт на спорудженні Бродівського УВП та будівництві гуртожитку Ужгородського УВП-2.

Керівники цих об'єктів не проявили необхідної наполегливості і не вжили належних заходів для форсування будівельних робіт.

А. Х. Семко детально зупинився також на роботі з кадрами, на діяльності обласних відділів УТОГ та культосвітніх закладів, на організації соціалістичного змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС. Разом з тим доповідач відмітив і недоліки, що мали місце в проведенні культмасової та виховної роботи.

На закінчення своєї доповіді голова президії ЦП УТОГ А. Х. Семко сказав:

— 1976 рік — рік XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України, підготовки і проведення X з'їзду Українського товариства глухих. Це накладає велику відповідальність на підприємства і об'єднання, на працівників організацій і культзакладів нашого Товариства по забезпеченню виконання всіх планових завдань і контрольних цифр. У колективах слід підрахувати всі можливості, розробити заходи, спрямовані на виконання встановлених завдань, соціалістичних зобов'язань і налагодити повсякденний контроль за їх виконанням.

В організаціях, культзакладах УТОГ необхідно налагодити широку гласність змагання, пропаганду передового досвіду, досягнень науки і техніки, новаторів виробництва, а також підвищити організаторську і виховну роботу з тим, щоб сприяти колективам УВП і об'єднань, всім членам Товариства, які працюють на підприємствах державної промисловості та в сільському господарстві, успішно виконати завдання десятої п'ятирічки.

Завдяки організаторській роботі і широко розгорнутому соціалістичному змаганню за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС, план двох місяців 1976 року в цілому по Товариству виконано 23 лютого — до дня відкриття з'їзду партії. Понад завдання виготовлено продукції на 900 тисяч карбованців. Про це президія Центрального правління рапортувала XXV з'їзду КПРС.

У першому році десятої п'ятирічки необхідно забезпечити виконання обсягу реалізації продукції на суму 117 мільйонів карбованців до 27 грудня 1976 року і дати надпланової продукції на 2,3 мільйона карбованців. Щоб достроково справитися з цими завданнями, слід мобілізувати всі трудові, матеріальні і фінансові ресурси, націлити колективи на підвищення продуктивності праці, вишукувати внутрішні резерви, підвищити коефіцієнт використання виробничих площ і обладнання, заощаджувати сировину і матеріали, електроенергію, піднести трудову дисципліну, вдосконалювати виробничі процеси і поліпшувати умови праці, а також ширше залучати раціоналізаторів і винахідників до ліквідації так званих вузьких виробничих місць.

На всіх підприємствах Товариства запровадити комплексну систему управління якістю продукції, належну увагу приділяти впровадженню у виробництво нової техніки, передової технології, а також освоєнню нових видів виробів. У 1976 році заплановано спорудження п'яти крупних об'єктів, серед яких три — пускових. Директорам підприємств та головам облвідділів УТОГ вжити всіх заходів для забезпечення виконання запланованого обсягу будівельних робіт і введення в експлуатацію нових об'єктів.

Мобілізувати всіх членів УТОГ, колективи підприємств та виробничих об'єднань, організацій і установ Товариства на безумовне виконання рішень XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України, на виконання завдань і взятих соціалістичних зобов'язань 1976 року — ось наші основні завдання.

Учасники XII пленуму Центрального правління УТОГ взяли активну участь в обговоренні доповіді.

Директор Полтавського УВП-1 Є. І. Забродіна розповіла про досягнуті успіхи колективу підприємства у минулій п'ятирічці. Трудівники УВП-1 ще у вересні 1975 року завершили виконання п'ятирічного завдання. Весь приріст випуску продукції протягом 1971-1975 років одержано за рахунок зростання продуктивності праці. За досягнення найкращих показників у соціалістичному змаганні на честь XXV з'їзду КПРС колектив Полтавського УВП-1 занесено до Книги трудової слави на Виставці досягнень народного господарства УРСР.

Запорукою таких успіхів стала і добре налагоджена організаторська та масово-політична робота в колективі, соціалістичне змагання, впровадження у виробництво нової техніки, поліпшення організації праці та покращення її умов.

— Десята п'ятирічка — новий етап у будівництві комуністичного суспільства в нашій країні,— сказав у своєму виступі директор Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» П. М. Меркатун. Коротко зупинившись на підсумках роботи колективу об'єднання у минулому році, промовець розповів про заходи, які намічено впровадити для оновлення асортименту продукції та підвищення її якості.

Про потребу поліпшення побутових умов глухих трудівників, що мешкають у гуртожитку, говорила в своєму виступі директор Артемівського УВП Г. О. Бондаренко.

Голова Закарпатського облвиробничого об'єднання К. М. Власов присвятив свій виступ підсумкам передзїздівського соціалістичного змагання мебльовиків та швейників Ужгородських учбово-виробничих підприємств, а також зупинився на роботі обласної організації Товариства.

Визнавши критику на адресу підприємства правильною, директор Ворошиловградського УВП Л. В. Кизим розповіла учасникам пленуму про підготовку до випуску електромагнітів на експорт, про заходи, спрямовані на підвищення якості продукції та забезпечення виконання планових завдань 1976 року.

Про невикористані резерви виробництва говорив голова Черкаського облвідділу УТОГ Г. П. Кузуб. Питанням роботи з кадрами присвятили свої виступи член Центрального правління УТОГ Ф. Х. Кривуля та заступник директора Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» з навчально-виховної роботи І. Т. Криволапов.

В обговоренні доповіді взяли участь директор Бродівського УВП П. І. Ральник, голова Житомирського облвідділу УТОГ О. Д. Тверська.

На пленумі виступили: заступник міністра соціального забезпечення Української РСР В. М. Демидов і представник Ради Міністрів УРСР Д. П. Стаднюк. Із заключним словом перед учасниками пленуму виступив голова президії Центрального правління УТОГ А. Х. Семко.

* * *

У прийнятій постанові XII пленум Центрального правління відмітив, що підприємствами, виробничими об'єднаннями, організаціями та культзакладами Товариства проведена значна робота по перетворенню в життя рішень XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду Компартії України, виконано завдання п'ятирічки та 1975 року і підвищені соціалістичні зобов'язання.

Керуючись рішеннями XXV з'їзду КПРС та XXV з'їзду Компартії України, положеннями та висновками доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва з'їзду партії, пленум Центрального правління зобов'язав голів обласних відділів, директорів УВП та об'єднань, установ і культзакладів Товариства спрямувати зусилля колективів на глибоке вивчення матеріалів XXV з'їзду КПРС та XXV з'їзду Компартії України.

Пленум накреслив широку програму дій, спрямованих на забезпечення виконання річного завдання по реалізації продукції до 27 грудня 1976 року, а також на мобілізацію всіх наявних резервів виробництва на службу десятої п'ятирічки.

* * *

З доповіддю «Про бюджет Українського товариства глухих на 1976 та виконання бюджету за 1975 рік» по другому питанню порядку денного виступив головний бухгалтер Центрального правління УТОГ М. С. Бабенко.

У прийнятій постанові по цьому питанню пленум визнав фінансово-господарську діяльність Центрального правління УТОГ за 1975 рік задовільною, затвердив бюджет Товариства по прибутках та видатках за минулий та на нинішній рік, а також зобов'язав голів обласних відділів УТОГ, директорів УВП та об'єднань, керівників організацій та установ встановити суворий контроль за економним використанням асигнувань, дотриманням фінансово-штатної та трудової дисципліни, підвищити вимогливість до матеріально-відповідальних працівників.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В УТОГ

В ОБСТАНОВЦІ ДІЛОВИТОСТІ

Колективи Ужгородських УВП № 1 і № 2 достроково виконали річні плани 1975 і завдання дев'ятої п'ятирічки в цілому, випустивши додаткової продукції на суму більше як 1 мільйон карбованців. Чудових успіхів домоглися і члени Товариства, що працюють на підприємствах державної промисловості та в сільському господарстві.

Нині серед глухих трудівників Закарпаття налічується 300 ударників комуністичної праці, 7 орденоносців, 15 «Майстрів — золоті руки», 52 ударники дев'ятої п'ятирічки.

Велику роботу провели міжрайвідділи УТОГ та культосвітні заклади. З такими успіхами підійшла до своєї звітно-виборної конференції Закарпатська обласна організація Товариства.

Поруч з досягненнями, доповідач голова облвідділу К. М. Власов та делегати конференції зазначали і недоліки, що ще мають місце в роботі обласної організації. Так, в культзакладах ще слабо налагоджено заняття гуртків художньої самодіяльності. Президія облвідділу не перевіряє виконання власних рішень, недостатньо налагоджена робота з кадрами та діяльність громадських комісій.

В роботі обласної конференції взяла участь і виступила перед делегатами начальник організаційного відділу ЦП УТОГ Г. Г. Золотова.

Обласна конференція обрала новий склад правління і делегатів на X з'їзд УТОГ. На організаційному пленумі облвідділу знову обрано головою правління К. М. Власова.

К. МАЛАШЕНКО.

★

В одному з цехів Харківського моторобудівного заводу «Серп і молот» трудиться член нашого Товариства Ніна Гаврилівна Піддубна. В своїй бригаді ударниця комуністичної праці виступила ініціатором руху за відмінну якість роботи.

В змаганні на честь XXV з'їзду КПРС Н. Г. Піддубна досягла змінного виробітку 130 процентів, а тепер прагне домогтися ще вищих трудових показників.

Фото **Й. МІНДЕЛЯ.**

★

ДО СЕРЦЯ І РОЗУМУ КОЖНОГО

Рішення XXV з'їзду КПРС—в маси

Матеріали і рішення XXV з'їзду КПРС—у центрі уваги партійних організацій УВП і виробничих об'єднань, установ і культзакладів нашого Товариства. Пропаганду і вивчення цих важливих документів всесоюзного форуму комуністів партійні організації намагаються тісно пов'язати з діяльністю трудових колективів, допомогти спрямувати ініціативу і творчість трудящих на успішне здійснення величних накреслень XXV з'їзду КПРС, завдань десятої п'ятирічки.

Про те, як ведеться роз'яснення та вивчення документів з'їзду партії розповідають:

Н. Г. ФОМЕНКО,
секретар парторганізації Харківського УВП-2

В ці дні комуністи нашого підприємства спрямовують організаторську і політичну роботу на те, щоб закріпити і примножити досягнуте в змаганні на честь XXV з'їзду КПРС. Всю роботу проводимо так, щоб кожен трудівник якомога швидше дізнався про досягнення товариша по змаганню, міг повторити його.

Бесіди агітаторів, виступи політінформаторів між робочими змінами та в гуртожитку, повідомлення стінної газети допомагають розв'язувати поставлене завдання. Більшість швейних дільниць випускають продукцію з випередженням графіка.

Документи партійного форуму трудівники підприємства вивчають також у мережі політичної освіти — в гуртку «Основ марксизму-ленінізму» та в «Школах комуністичної праці».

Велику увагу приділяємо наочній агітації. В цехах та на дільницях оновлено гасла, завершуємо оформлення стенда «Наша країна в десятій п'ятирічці».

Всю ідеологічну роботу на підприємстві будуємо так, щоб допомогти кожному комуністові, всім трудівникам глибоко вивчити документи XXV з'їзду КПРС, зробити свій внесок в успішне виконання його грандіозних накреслень.

Н. І. НОВИЦЬКА,
секретар партбюро Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт»

Агітатори і активісти ведуть широке роз'яснення і пропаганду серед робітників об'єднання документів XXV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу. Вивчення матеріалів з'їзду розпочалося також і в гуртках політичної освіти.

Щоб виступи агітаторів та політінформаторів були цікавими і змістовними, щоб свої бесіди та виступи вони тісно пов'язували з конкретними завданнями того чи іншого трудового колективу, партбюро об'єднання провело інструктивну нараду. Крім цього, складено також план бесід та лекцій по цехах і заводоуправлінню.

В найближчі дні намічено провести зустріч колективу об'єднання з делегатом XXV з'їзду КПРС — токарем заводу «Геофізприлад» С. Д. Хавро.

ЙОГО ПОКЛИКАННЯ

Просторе й світле приміщення цеху. Біля одного з верстатів нахилився робітник з рубанком в руках. Професія його — столяр, а плоди рук—дивани-ліжка і крісла. Протягом завершального року дев'ятої п'ятирічки бригада, у якій він працює, виробила їх близько 30 тисяч. І всю продукцію вже реалізовано. Дивани-ліжка і крісла доповнили меблькові гарнітури багатьох трудівників, надали квартирам ще більшого затишку. В цьому вагома частка праці і його, Івана Васильовича Тиводора, столяра п'ятого розряду, ударника дев'ятої п'ятирічки.

Коли на Хустському лісокомбінаті було кинуто клич: ознаменувати форум комуністів новими трудовими здобутками, 260 робітників цеху, очолюваного Юрієм Михайловичем Андрушиним, одностайно підтримали його, активно включилися в соціалістичне змагання, стали працювати з подвоєною енергією, щоб вибороти почесне право називатися колективом імені XXV з'їзду КПРС. І потрудилися добре. Не підвели!

У переддень відкриття з'їзду було підбито підсумки роботи колективу підприємства. В числі перших за показниками вийшов і цех Юрія Михайловича Андрушина. Цьому дружному колективу й було присвоєно звання колективу імені XXV з'їзду КПРС. Чимала заслуга в цьому й Івана Васильовича Тиводора, трудові показники якого становлять 115—120 процентів норми.

Оце все, що хотілося розповісти про цю людину. Але наприкінці зустрічі Іван Васильович сказав:

— Майстром своєї справи я став лише завдяки Х. І. Гергардту — моєму бригадирові. Досвідчений мебльовик Христофор Іванович три роки передавав мені свій досвід, знання і вміння. Велике спасибі йому за це.

С. КАДАР,
працівник райгазети «Ленінська правда».

м. Хуст
Закарпатської обл.

ФОТОРЕПОРТАЖ

ВШАНУВАННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ

У колективі Ворошиловградського УВП тільки дев'ять робітників достроково завершили виконання завдань минулої п'ятирічки. Серед них І. Ф. Пузиков, Л. П. Стативка, Н. О. Лисянська, Г. М. Савонік, А. С. Вериго, А. П. Куранов, Л. П. Біличенко, О. С. Вітко та І. П. Гончаров.

Серед виробничих колективів підприємства першими рапортували про виконання плану завершального року п'ятирічки трудівниці швейного цеху. Особливо вагому частку праці внесли в досягнення колективу Ганна Сидорівна Бугайова, Людмила Іванівна Стрельцова, Ніна Дмитрівна Пургалова, Тетяна Іванівна Солодченко, Марія Іллівна Олійник, Марія Федорівна Куликова, Ніна Павлівна Прохоренко та інші.

Для відзначення переможців соціалістичного змагання недавно в обласному Будинку культури відбувся урочистий вечір, на якому передовикам виробництва було вручено знак «Ударник дев'ятої п'ятирічки» та цінні подарунки. Потім відбувся «Голубий вогник», присвячений переможцям змагання.

На знімку (зверху вниз): робітниці швейного цеху — переможці змагання 1975 року. Директор УВП Л. В. Кизим (другий знімок) вручає цінний подарунок Г. М. Савонік, справа — голова облвідділу УТОГ Т. А. Пилякіна. У залі під час «Голубого вогника» (третій знімок, зліва направо) Л. Б. Стативка, О. П. Кошман, Л. В. Полянська та Д. І. Кошман.

Л. ЛЮЛЬКО,
директор Ворошиловградського будинку культури.

Фото **І. ВИСКУБА.**

ПОПЕРЕДУ НОВІ РУБЕЖІ

ПІДСУМКИ ВИКОНАННЯ КОЛЕКТИВНОГО ДОГОВОРУ

Червоний куток Вінницького УВП заповнили делегати профспілкової конференції. На порядку денному важливе питання: підсумки виконання колективного договору за 1975 і прийняття нового договору на 1976 рік. Є чим пишатися колективу. В завершальному році п'ятирічки, як і протягом попередніх років, Вінницьке УВП працювало ритмічно. План виконано на 102,5 процента, реалізовано понадпланової продукції на 70 тисяч карбованців. А всього за дев'яту п'ятирічку виготовлено трикотажних виробів на 11 мільйонів 800 тисяч карбованців. Цих успіхів досягнуто завдяки добре налагодженій взаємодії всіх ланок виробництва.

Про це й доповів делегатам голова комісії по перевірці виконання колективного договору за 1975 рік Ю. В. Найдорф. Так, на підприємстві справді зроблено чимало для ритмічної роботи виробничих дільниць. Це, насамперед, належний догляд за діючим і значне оновлення парку обладнання. Так, наприклад, 10 одиниць оверлоків 51-А класу замінено на імпортні машини «Текстима» (НДР), встановлено пухоуловлювач на бобино-намотувальній машині МТ-150-1, модернізовано машину 38-го класу для зшивання пакувальних мішків, що звільнило одну робітницю, замінено застарілі машини МТ на нові кругловʼязальні КТ-1 та багато іншого.

Все це дало змогу піднести продуктивність, ефективність виробництва і поліпшити умови праці. Адміністрація, партбюро, місцевком і бюро первинної організації УТОГ систематично турбувалися про підвищення кваліфікації наших трудівників. В школі робітничої молоді навчається 52 чоловіки, в тому числі в нововідкритому 13 класі — 16 чоловік. 90 трудівників відвідують заняття в школах економічних знань, комуністичної праці та школі «Основ марксизму-ленінізму».

В санаторіях і будинках відпочинку оздоровлено 47 чоловік, 29 дітей — в піонерських таборах, а по туристських маршрутах трудівники підприємства відвідали Ульяновськ, Волгоград, Одесу, Кишинів та інші міста.

Велике значення в успішному виконанні завдань минулої п'ятирічки відіграло й розгорнуте соціалістичне змагання. Середня норма виробітку за 1975 рік становить 121,8 процента, у виробництво впроваджено 12 з 13 поданих рацпропозицій з економічним ефектом 7,6 тисячі карбованців. Особливо цінну пропозицію вніс майстер І. А. Горбатий по застосуванню суміщеного розкрою полотна з начісом для чоловічої білизни різних розмірів.

Підсумки ходу соцзмагання підбивали щомісяця, оголошуючи переможців. З виробничих дільниць найкращих результатів досягла швейна дільниця, де майстром інженер Т. А. Пудайло. 5 разів швейники виходили переможцями соціалістичного змагання.

Нині на підприємстві працює 93 ударники комуністичної праці. 19 чоловік — переможці соціалістичного змагання 1975 року, 15 — ударників дев'ятої п'ятирічки. Серед них: намотувальниця М. Кочергіна, в'язальниця Г. Мерзюк, фарбувальниця К. Дацькова, закрійниця Г. Гич, швачки К. Ліщина і Г. Попадюк та інші.

Поряд з досягненнями підприємства доповідач зупинився й на недоліках, які необхідно усунути. Це перебої в окремі періоди в постачанні бавовняною пряжею, неукомплектованість робочих місць, особливо на швейній дільниці, невиконання окремих пунктів з намічених заходів, тощо.

З доповіддю про новий колективний договір виступив голова місцевкому Н. Е. Софієв, який зупинився на основних його положеннях, деяких змінах в преміювальній системі, пов'язаних з переходом підприємства на нові умови оплати праці.

По-діловому проходило й обговорення доповідей. Всі одностайно підтвердили, що завдання десятої п'ятирічки, накреслені XXV з'їздом КПРС, буде виконано. Разом з тим, робітники критикували недоліки в діяльності підприємства. Так, закрійниця Н. Добрянська, запарювальник О. Хуторянський, ворсувальник В. Собчук вказували на недоліки служби інженера-механіка Ю. М. Побігайла, зокрема, на слабкий контроль за станом устаткування. Підпарювально-каландрувальна машина часто простоює через відсутність пари, та інше.

Бригадир закрійної дільниці Тамара Рильська критикувала роботу в'язальників полотна через неуважність яких на розкрій поступають рулони з дефектами. Та й сушильникам довелося вислухати докори за неякісне просушування полотна. Критиці було піддано й порушників трудової дисципліни: вантажника М. Сірого, комірника С. Губарєва та молодих робітників Л. Кись, І. Демчука і Г. Павлова, за нерегулярне відвідування вечірньої школи.

У своєму виступі директор УВП Галина Пилипівна Громова закликала докласти зусиль, щоб ліквідувати недоліки, бути справжніми господарями свого підприємства, ще ширше розгорнути соціалістичне змагання і поліпшувати якість продукції. Г. П. Громова ознайомила колектив підприємства із завданнями на 1976 рік і висловила впевненість, що їх буде виконано.

Колективний договір, який прийняла конференція, схвалений усім колективом. Трудівники Вінницького УВП спільно з адміністрацією зобов'язалися втілювати його в життя.

І. ШАПЄЄВ,
інженер-нормувальник Вінницького УВП.

ЛЮДИ КОЛГОСПНОГО СЕЛА

МЕЛОДІЯ ПРАЦІ

Село Павлюківка, що на Прикарпатті, тільки-но прокинулось. То тут, то там брязкотіли відра, скрипіли коловертки криниць. Із димарів осель вихоплювались білі клуби диму. Було чути розмови перехожих.

Незважаючи на таку ранню пору, з колгоспної кузні вже доносились ритмічні удари молота. Це сільський коваль Степан Іванович Дубина розпочав свій трудовий день. Тут же, біля кузні, стояли сани, метушились їздові, випрягаючи коней.

...Підхожу ближче до кузні. На кілька кроків переді мною йде невисокий чорнявий хлопець. Раптом удари ковальського молота тихнуть і в дверях показався Дубина.

— Доброго ранку! — вітаємось.

— Доброго...— привітно махнув він головою у відповідь і здивованими очима глянув на хлопця, немов запитуючи: а тебе що принесло в таку рань?

— Та ось сокиру підточити треба,— відповідає на невисловлене запитання хлопець.

— Е, та це ми миттю зробимо! — усміхається коваль.— Ось лишень коня «взую».

Степан Іванович підходить до гнідого, піднімає його ногу і, кладучи її на коліно, прилаштовує підкову. Я тим часом дивлюсь на його вправні руки і мимоволі проймаюсь повагою до цієї людини. А в голові зринає думка: «Скільки добра зробив людям цей чоловік? Скільки праці вкладено в кожний шматок заліза, що пройшов через його руки і став лопатою або граблями, сапою або кочергою! Та не лише праці. Адже потрібно мати ще й вміння, щоб з безформенного шматка металу зробити якусь деталь: чи то шину до колеса, чи навіть звичайнісінький цвях. Та й як не бути йому у Степана Івановича, коли зроблена ним річ — це частинка його радості, його серця».

— Давай сюди сокиру,— виводить мене з задуми голос коваля, що звертається до хлопця.

Гнідий уже стоїть підкований і, немов випробовуючи міцність свого нового «взуття», легенько б'є копитом по мерзлій землі.

Хлопець ступає до коваля і подає йому сокиру. Степан Іванович підходить до верстата, включає рубильник — і ось уже точильний круг починає крутитися, набираючи шалених обертів. І знову мій погляд падає на руки умільця, що міцно тримають на крузі сокиру, з-під якої вилітають золоті іскорки.

Через хвилину — другу все готово.

— Тримай, — говорить Степан Іванович,— подаючи хлопцеві сокиру.— Цілий рік буде служити.

Подякувавши за роботу, хлопець виходить з кузні. А з відкритих дверей знову вириваються веселий передзвін. І мені здалося, що це невтомні руки сільського коваля, члена УТОГ, Степана Івановича Дубини вибивають якусь радісну мелодію, мелодію життя і праці, що змушувала співати залізо.

Н. КОНВАЛЮК.

Калуський район,
Івано-Франківська обл.

ЗАОЧНА ШКОЛА ГРОМАДСЬКОГО КОРЕСПОНДЕНТА

БЕСІДА ДРУГА

КОЛЕКТИВНИЙ ОРГАНІЗАТОР МАС

Минулого разу ми розглянули з вами основні марксистсько-ленінські принципи радянської преси, з'ясували, чим керуються працівники преси, радіо і телебачення, а також численні активісти друкованого слова у своїй повсякденній творчій діяльності. Йшлося про основні риси цих головних принципів. Тепер нам слід уяснити, в чому конкретно проявляється діяльність преси, тобто мова йтиме про її основні суспільні функції.

Під суспільними функціями, зокрема, газети, марксизм-ленінізм розуміє цілеспрямовану діяльність преси на благо суспільства в інтересах класів, погляди яких вона виражає. Ця діяльність в силу специфіки газети, як засобу політичної боротьби, найближче і безпосередньо зв'язана з класами, політичними партіями, з усім державним ладом. Тому й більш пряма і безпосередня, цілеспрямована і всім яскраво видима її суспільна діяльність, її роль як важливого засобу спілкування людей. Говорити про функції — значить мати на увазі конкретні дії газети, а відповідно й засоби досягнення поставленої мети.

Якими ж є основні функції комуністичної преси? Чітке і виразне визначення їх дав В. І. Ленін. Сформульоване ним положення є важливим науково-теоретичним відкриттям, що грунтується на врахуванні специфіки та ролі преси в житті суспільства. У своїх теоретичних працях В. І. Ленін не раз підкреслював, що за допомогою газети пролетарська партія може цілеспрямовано впливати на трудящих, роз'яснювати їм свою політику, ідейно об'єднувати їх навколо своїх революційних лозунгів. І тут вона виступає в ролі агітатора і пропагандиста. Але роль газети, підкреслював він, не обмежується одним поширенням ідей, самим вихованням мас, залученням на бік пролетаріату і його партії політичних союзників та однодумців. І Ленін приходить до висновку про те, що газета водночас є й колективним організатором. Найповніше і конденсовано ці думки сформульовані ним у статті «З чого почати?» такими знаменитими словами: «Газета — не тільки колективний пропагандист і колективний агітатор, але також і колективний організатор». Звідси три основні функції комуністичної преси: пропагандист, агітатор, організатор.

При розробленні цих функцій Ленін мав на увазі ряд обставин. Насамперед, він враховував численні висловлювання основоположників наукового комунізму і спирався на їхню багату журналістську практику. Враховувались і соціальні особливості преси, як преси найпрогресивнішого класу сучасного суспільства. Важливо підкреслити й те, що говорячи про функції газети, Ленін тричі наголошує на їх колективістському дусі. Газета за своєю специфікою не може бути індивідуальним підприємством, вона — плід колективної праці і розрахована на колектив людей. Ніхто б не став видавати газети для однієї особи. Справа, однак, тут не лише в тому, хто робить газету, який редакційний колектив, а й у тому, хто видає її, хто бере участь в ній, кому належать засоби виробництва газети, для кого вона видається. Саме тому можна сказати, що буржуазна преса ніколи не була і не може бути колективним організатором мас, оскільки вона не виражає і не захищає їх інтереси, але вона використовує специфіку газети як колективного видання для згуртування навколо себе, тобто, навколо буржуазних партій, своїх однодумців, усі реакційні сили.

Звернемо увагу на те, що у ленінському визначенні, яке стало афористичним, усі функції взаємно пов'язані між собою, тобто розглядаються як єдине ціле, хоч кожна з них має свої особливості. Справді, просто неможливо розкласти оті функції по полицях і сказати: ось тільки пропагандистська функція, а ось лише організаторська. Хіба можна, наприклад, добитись успіху в пропаганді марксистсько-ленінської теорії, рішень партії, коли щоденно не вести великої організаторської роботи, не боротись за проведення в життя різних заходів, вказівок партії і уряду, не добиватися дієвості опублікованих матеріалів? Вдумаємося глибше: вже самим фактом публікації матеріалу — пропагандистського або агітаційного характеру — газета організаційно згуртовує своїх читачів навколо ідей і думок, викладених у ній. Доведемо це прикладом з сучасної практики. Газета опублікувала соціалістичні зобов'язання трудівників, виклавши конкретні показники передовиків, а згодом стала вміщувати матеріали про хід їх виконання, і вже таким чином вона виявляє себе як колективний організатор. Водночас редакція разом з партійним комітетом проводить масові заходи, що сприятимуть перевірці виконання взятих зобов'язань трудящими.

Сказане не означає, що всі функції зводяться до однієї ролі. Виступаючи як пропагандист, газета популяризує, роз'яснює передові ідеї нашої партії, які самі по собі мають величезну організуючу силу. З іншого боку, виконуючи роль агітатора, газета підвищує дієвість пропагандистських виступів, на конкретних прикладах і показниках переконує маси, закликає до боротьби за виконання рішень партії. Наприклад, після опублікування проекту ЦК КПРС до XXV з'їзду партії «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976-1980 роки» наші газети надрукували пропагандистські статті з питань теорії, які розкривають науково обгрунтований характер планів партії. Ці публікації підкріплювались агітаційними матеріалами, а саме — таблицями, діаграмами, порівняльними даними, а також виступами трудящих на сторінках газет про нашу радянську дійсність, про досягнуті за останні роки успіхи в розвитку народного господарства і культури. За допомогою газети Комуністична партія роз'ясняє масам свою політику, допомагає кожному трудівникові займати своє місце у загальнонародному русі до комунізму.

Розгортаючи колективну пропаганду і агітацію з конкретних питань комуністичного будівництва, газети одночасно ведуть велику організаційно-масову роботу, яка сприяє мобілізації трудящих на виконання завдань, що стоять перед нашою країною на сучасному етапі її розвитку. І тут громадський кореспондент радянської преси завжди повинен вважати своїм обов'язком брати активну участь у таких заходах редакції, як рейди, пости, огляди, конкурси та ін., а в ряді випадків й самому виступати їх організатором. Скажімо, зараз робітники повсюдно борються за підвищення ефективності виробництва та високу якість продукції. Чому б нашим активістам не провести рейд-перевірку в цехах підприємства і не виявити резерви виробництва, не зосередити увагу громадськості на невикористаних резервах підвищення продуктивності праці на кожному робочому місці? А питання трудової дисципліни? Вони можуть стати приводом для критичних виступів робкорівських постів на сторінках газети, а отже і засобом організації людей на подолання недоліків у цій справі.

Будучи колективним організатором, газета зосереджує свою увагу насамперед на позитивних фактах нашого життя. Ще на зорі радянської влади В. І. Ленін сформулював і теоретично обгрунтував одне з найважливіших завдань радянської преси як знаряддя не лише ідейно-політичного, а й економічного виховання мас, він визначив головне завдання преси в період переходу від капіталізму до комунізму — виховання мас на живих, конкретних прикладах і зразках з усіх областей життя. Побільше уваги до того, як трудяться люди, як досягають успіху, як передають свій досвід, що нового у житті колективу тощо. Як часто лише за допомогою громадського кореспондента газета дізнається про такі факти і таким чином відкривається можливість для оперативного втручання в життя.

Так, організаторська функція преси багато в чому залежить від оперативності і дієвості газетних матеріалів. Запізнення у висвітленні найважливіших подій і фактів несумісне з газетною справою. Газета повинна, за ленінським визначенням, йти попереду життя, оперативно вторгатись в усі її сторони. Якщо вона запізнюється з висвітленням життєво важливих подій, то втрачає авторитет у своїх читачів. Після ж опублікування матеріалу — позитивного чи критичного — кожний активіст газети повинен допомагати редакції добиватися їх дієвості: перевіряти, як впроваджується нове, передове, про що писала газета, як усуваються недоліки, і що робиться для досягнення поставленої мети. И тут громадський кореспондент знову виступає в ролі організатора. Але діє він не як одинак, а в тісному зв'язку з партійною організацією, з громадськістю, радиться з ними, спирається на їх розум.

Величні завдання стоять перед радянським народом на даному етапі комуністичного будівництва. Ці завдання визначено історичними рішеннями XXV з'їзду КПРС. Мільйони радянських людей самовіддано трудяться над їх втіленням в життя. І у цій справі, як і завжди, колективним пропагандистом, агітатором і організатором мас виступає наша преса, яка руками журналістів і громадських кореспондентів вже вписала не одну сторінку в літопис героїчної боротьби радянського народу за торжество комунізму.

Г. ВАРТАНОВ,

доцент кафедри журналістики Вищої партійної школи при ЦК Компартії України.

НАУКА НА СЛУЖБІ ЗДОРОВ'Я

ПОВЕРНЕННЯ У СВІТ ЗВУКІВ

ЦЯ ОПЕРАЦІЙНА мало схожа на звичайні: нема потужних рефлекторів, громіздкої апаратури. В її арсеналі — неймовірно мініатюрні скальпелі, пінцетики, ножиці. Навіть не віриться, що з їх допомогою можна робити майже фантастичне: повертати хворим чудовий дар природи — слух. Але ми стали свідками такого зцілення в Київському науково-дослідному інституті отоларингології. Хірург Юрій Сушко, озброївшись спеціальним мікроскопом, оперував майстерно і впевнено. В окуляр відвідної трубки оптичного приладу нам було добре видно, як міліметр за міліметром він досліджує внутрішню стінку барабанної порожнини вуха. Там — ураження, яке позбавило людину здатності чути. Усунути дефект — значить повернути хворому світ звуків.

Лікар працює без метушні, лише зрідка чути його слова:

— Новокаїн!

— Турунди!

— Катетер-відсос!

Хірург кивком голови дає зрозуміти асистентові: діагноз підтвердився. Це значить, що стремінце «зацементоване», нерухоме. Без венозного протеза не обійтись. Треба його виготовити, встановити, відкоригувати. Операція триває близько години.

— Як мене чуєте? — запитує Юрій Сушко оперованого.

— Чую добре...

В інституті вже зроблено тисячі таких операцій, але кожного разу ці слова лікар сприймає, як нагороду. Вони — свідчення ще однієї його перемоги над тяжкою недугою.

Директор інституту професор С. І. Циганов, з яким ми зустрілися, добре відізвався про хірургів — доктора медичних наук В. О. Гукович, кандидатів медичних наук М. І. Волощука, І. І. Венделовського, Г. Е. Тімена, лікаря Д. Ф. Батюка та інших спеціалістів. В інституті спільними зусиллями вчених вже розроблено різні варіанти операцій для відновлення слуху при отосклерозі, хворобі Меньєра, способи тимпанопластики, консервативного лікування хронічних отитів. Вони весь час вдосконалюються, стають ефективнішими.

— Раніше, наприклад,—розповідає Олексій Іванович,— у хворих на отосклероз хірург «розхитував» нерухому мініатюрну кісточку-стремінце або робив отвір в її підніжній пластинці. Однак це незабаром призводило до повторної втрати слуху. Тепер розроблено новий метод оперативного лікування, «зацементоване» стремінце виймають і підкладають під нього прокладку або замість зруйнованого отосклеротичним процесом стремінця встановлюється поліхлорвініловий протез.

Успішному лікуванню хвороб, проведенню операцій сприяють найновіші зразки апаратури, приладів. Багато які з них розроблені і вдосконалені тут, в інституті. В одній з лабораторій нашу увагу привернули маленькі металеві планочки з лінзами. Виявилось, що це спеціальні насадки до мікроскопів — одна з останніх творчих знахідок науковців. Вони вдвоє збільшують фокусну відстань оптичних приладів і тим самим дають можливість робити складні мікрооперації на гортані.

Тут же, в кімнаті,— модель незвичайної установки. Верхня її частина, звідки тягнеться гнучка трубка, легко пересувається в різні боки. Внизу — мініопераційний стіл. Така система натуральної величини встановлена в одній з операційних. Це — лазер, з допомогою якого робляться спроби видаляти злоякісні пухлини гортані, глотки, носа, вуха.

Гордість інституту — обчислювальний центр, де досліджують хворих, з'ясовують причини втрати слуху, визначають його рівень. Для цього, зокрема, служить аудіометрична установка. Її показання про характер хвороби, як правило, безпомилкові. Діагноз грунтується на тому, що під час подачі звуку починають скорочуватись м'язи середнього вуха, які викликають зміну вхідного акустичного опору — імпедансу. За допомогою спеціальних датчиків ці зміни реєструються. Варто потім зіставити записаний на магнітній стрічці процес звукопроведення з програмним еталоном—і місце ураження буде виявлено.

— Ми одними з перших серед отоларингологів країни почали застосовувати обчислювальні машини для діагнозу,— говорить професор О. І. Циганов.— Нині ведуться роботи по підключенню їх безпосередньо до операційних. Спеціальні датчики вловлюватимуть електричні потенціали слухового аналізатора внутрішнього вуха на звукові подразнення і через підсилювачі передаватимуть сигнали безпосередньо в обчислювальний центр. Порівнюючи їх з пам'яттю — розробленими алгоритмами,— ЕОМ негайно інформуватиме хірурга про стан оперованих ділянок і слухового нерва. А це значить, що лікар задовго до закінчення операції зможе передбачити її результат, в разі потреби внести корективи.

Намічено у нас впровадження й інших новинок, які поліпшать лікувальний процес. В світлі завдань, поставлених XXV з'їздом КПРС перед медициною, колектив ширше впроваджуватиме в практику досягнення сучасної науки, нові методи діагностики і лікування. А зробити треба ще немало. Крім уже розв'язаних питань, в отоларингології є і відкриті проблеми. Найважливіша з них, безумовно,— відновлення слуху у глухих з ураженням звукосприймаючого апарата.

— Але і в цьому напрямі,— говорить на закінчення Олексій Іванович,— ми добилися непоганих результатів. Зокрема, вже вдається діагностувати туговухість, викликану деякими порушеннями в судинній системі внутрішнього вуха. Застосовуючи для нормалізації цих порушень комплекс фізіотерапевтичних і медикаментозних засобів, ми добиваємося позитивного ефекту. Перспективним є також ще один метод поліпшення слуху у глухих — електростимуляція слухового нерва. Деякі аспекти її у нас уже розроблені. І хоч при цьому є ще немало проблем, у вчених нема сумніву, що й вони будуть розв'язані.

В. ЧМАРА.

Кіноекран

У 1962 році в Ленінграді на Металічному заводі імені XXII з'їзду партії народилася перша в країні школа комуністичної праці, школа політичного гарту і постійного підвищення технічних і економічних знань робітників. Це починання підхопили майже всі підприємства Радянського Союзу.

Картина Центральної студії документальних фільмів «МАЙБУТНЄ НАРОДЖУЄТЬСЯ СЬОГОДНІ» розповідає про роботу трьох шкіл комуністичної праці — на Ленінградському металічному заводі, Івановському камвольному комбінаті й на Миколаївському суднобудівному заводі «Океан».

Редактор П. БУЛАТОВ.

Партійна, профспілкова, первинна організації УТОГ та адміністрація Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» і редакція газети «Наше життя» з глибоким сумом сповіщають про передчасну смерть члена КПРС, лінотиписта

ШПАКА
Анатолія Григоровича,

що сталася на 47-му році життя і висловлюють глибоке співчуття рідним та близьким покійного.

ІНДЕКС 60981

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правления Украинского общества глухих.

Наша адреса: 252021, Київ-21, Кловський узвіз, 18, редакція газети «Наше життя». Телефон 93-39-27.

Зам. 212. Друкарня Київського дослідно-виробничого об'єднання «КОНТАКТ», вул. Нововокзальна, 8 тел. 61-02-36. Тираж 17867.